

Νίκος Γκουράρος: «Και εσένα τι σε κόφτουν οι Αρχιεπισκοπικές εκλογές της Κύπρου;»

/ Γενικά Θέματα

Ο Νίκος Γκουράρος, Διευθυντής Ανάπτυξης του Ινστιτούτου Άγιος Μάξιμος ο Γραικός σε άρθρο του αναφέρεται στις Αρχιεπισκοπικές Εκλογές στην Κύπρο.

Ο κ. Γκουράρος ο οποίος συντονίζει τον «Καρδιακό Λόγο» με τον Μητροπολίτη Λεμεσού Αθανάσιο περιγράφει τι αποκόμισε και πόσο ωφελήθηκε από τις εκπομπές της Remptousia Tv τις οποίες χαρακτηρίζει ευλογία.

«Αυτό που χρειαζόμαστε οι άνθρωποι σήμερα είναι αυθεντικούς κληρικούς που να ε μ π ν έ ο υ ν και να π ε ί θ ο υ ν. Από τον πνευματικό μας μέχρι τον τελευταίο παπά του χωριού και ένα καλογέρι, τον οικείο Μητροπολίτη μας μέχρι τον Αρχιεπίσκοπο και τον Πατριάρχη. Στην συγκεκριμένη περίπτωση ο Αρχιεπίσκοπος πρέπει να εμπνέει και να πείθει κλήρο και λαό. Ποιος έκατσε δίπλα στον γέροντα

και δεν εμπνεύστηκε, δεν βρήκε αγάπη, παρηγοριά και στήριγμα. Από τον απλό άνθρωπο, τον νέο, την νέα, το παιδάκι, τον μεγαλύτερο, τον μορφωμένο, τον πλούσιο και τον αναγκεμένο», αναφέρει μεταξύ άλλων ο κ. Γκουράρος στο άρθρο του με τίτλο: «Και εσένα τι σε κόφτουν οι Αρχιεπισκοπικές εκλογές της Κύπρου;»

Ακολουθεί το άρθρο του κ. Γκουράρου:

Νίκος Γκουράρος: «Και εσένα τι σε κόφτουν οι Αρχιεπισκοπικές εκλογές της Κύπρου;»

Νομίζω ότι είναι πρώτη φορά που ο κόσμος έχει τέτοια δυνατότητα μέσω του ψηφιακού οικοσυστήματος να παρακολουθεί από κοντά -από όπου και να βρίσκεται- μια πορεία εκλογών και ειδικά την εκλογή ενός Αρχιεπισκόπου Αυτοκέφαλής Εκκλησίας. Άπαντες έχοντας διαδικτυακή πρόσβαση μπορούν να μελετήσουν αναλυτικά το έργο κάθε υποψηφίου, να τον ακούσουν να απαντάει σε καίρια ερωτήματα εκκλησιαστικού διοικητικού, ποιμαντικού, εθνικού και διεθνούς ενδιαφέροντος, να συγκρίνουν υποψηφίους που ίσως να μην τους γνωρίζουν πολύ καλά και εν τέλει αν έχουν δικαίωμα ψήφου να αποφασίσουν ποιον θα επιλέξουν να μπει στο τριπρόσωπο για τον Αρχιεπισκοπικό θρόνο της Κύπρου.

Η συνέχεια είναι γνωστή. Η Σύνοδος συσκέπτεται και αποφασίζει δια πλειοψηφίας ποιον από τους τρεις υποψηφίους θέλει για Αρχιεπίσκοπο, άσχετα δ υ σ τ υ χ ώ ς από το ποιος είναι ο πρώτος στην βούληση του λαού.

Και τι σε κόφτει εσένα θα μου πείτε, αφού αυτές οι εκλογές αφορούν την Κύπρο και τους Κυπρίους αδελφούς μας.

Διανύοντας τις πρώτες ημέρες του 53ου έτους της επίγειας ζωής μου, έγγαμος γαρ, πατέρας τεσσάρων τέκνων εφηβικής ηλικίας, γίνεται σιγά σιγά όλο και πιο στέρεο στο μυαλό μου ότι, το μόνο στήριγμα που έχω, η μόνη αλήθεια που εμπιστεύομαι, αυτό που αρχίζει να με συγκινεί -έστω και καθυστερημένα-, η δύναμη, το κουράγιο και η παρηγοριά μου είναι η Εκκλησία. Λέγοντας Εκκλησία εννοώ, την Παρουσία του Θεού του Ιδίου, δηλαδή μια Θεία Λειτουργία, μια προσευχή στην ησυχία, μια επίσκεψη σε ένα μοναστήρι, έναν νεαρό παπά χωριού που λειτουργεί μόνος του με έναν γέρο ψάλτη και εκκλησίασμα δυο γιαγιάδες αλλά ζει τόσο το μυστήριο λες και έχει απέναντι τον Πατριάρχη, τον ήρωα παπά μιας τεράστιας ενορίας δεκάδων χιλιάδων ανθρώπων αστικού κέντρου που κρατά ποιμαντικές Θερμοπύλες, ένα αγιασμένο ασκητικό καλογέρι που ενώ τώρα είναι εδώ, διά της χάριτος παράλληλα είναι όπου τον έχουν ανάγκη, μια κουβέντα ένα κρασί με λίγους φίλους που έχουν τις ίδιες έγνοιες με εμένα κλπ.

Πως την βρίσκω τώρα με όλα αυτά; Είναι απλή η απάντηση: Μου θυμίζουν ότι

εκτός από σώμα έχω και ψυχή. Με άλλα λόγια ε μ π ν έ ο μ α ι ! Ξεβράζω από την μαυρίλα, ησυχάζω και παίρνω θάρρος για να βγάλω την ημέρα και να προχωρήσω στην επόμενη προς δόξαν Θεού.

Τι σχέση έχει αυτό με τις αρχιεπισκοπικές εκλογές της Κύπρου; Λόγω επαγγελματικής διαστροφής ζώντας καμιά 12αριά ώρες την ημέρα μπροστά σε τρεις τέσσερις οθόνες, έχω και εγώ την ευκαιρία από εδώ από την Αθήνα να παρακολουθήσω τους υποψήφιους αρχιερείς για τον αρχιεπισκοπικό θρόνο της Εκκλησίας της Κύπρου. Μερικούς από τους συγκεκριμένους δεσποτάδες τους έχω γνωρίσει από κοντά, κάποιους άλλους μόνο διαδικτυακά.

Τον τελευταίο χρόνο, είχα την ευκαιρία, να συναναστραφώ πολύ στενά με τον Μητρ. Λεμεσού π. Αθανάσιο λόγω της πρώτης σειράς 56 εκπομπών ΚΑΡΔΙΑΚΟΣ ΛΟΓΟΣ που γράψαμε για την Πεμπτουσία. Το τι αποκόμισα και πόσο ωφελήθηκα από αυτήν την ευλογία το ξέρει μόνο ο Θεός ο ίδιος και η καρδιά μου. Δεν περιγράφεται με λόγια. Τι επιβεβαιώθηκε όμως, αν μου επιτρέπεται η έκφραση. Ότι ο Θεός θα ήταν απράγματος εάν δεν υπήρχαν δίπλα μας άνθρωποι σαν τον γέροντα, που κάνουν πράξη το Ευαγγέλιο του Χριστού. Για το έργο του στην Λεμεσό, απλά προτείνω σε κάποιον ευλαβή ακαδημαϊκό να ετοιμάσει δυο-τρεις διδακτορικούς φοιτητές οι οποίοι θα καταγράψουν, αναλύσουν και εκδώσουν ένα πρότυπο εκκλησιαστικής διοικητικής και ποιμαντικής διακονίας για μητροπόλεις το οποίο να γίνει εγχειρίδιο τόσο για νέους και παλαιότερους ιεράρχες όσο για απλούς κληρικούς. Και να μην ξεχάσω όταν πριν καμιά 15αριά χρόνια, βρέθηκα μέσα σε ένα ταξί στο Μανχάταν της Νέας Υόρκης με μια κυρία άγνωστη σε εμένα οδεύοντας προς ένα δείπνο μεγάλου διεθνούς συνεδρίου ψηφιακών μέσων. Μιλούσα στο τηλέφωνο με κάποιον συνεργάτη της Πεμπτουσίας και ανέφερα την λέξη Λεμεσού (συζητούσαμε για μια ομιλία του γέροντα που θα δημοσιεύαμε). Μόλις έκλεισα το τηλέφωνο η άγνωστη κυρία σύνεδρος, που παρεμπιπτόντως νόμιζα ότι δεν ήταν Ελληνίδα, μου λέει: «δεν μπορείτε να φανταστείτε κύριε μου, αυτός ο άνθρωπος, ο Μητρ. Λεμεσού, σε μια πάρα πολύ δύσκολη περίοδο της ζωής μου, στην κυριολεξία έσωσε εμένα και την οικογένεια μου, απλά ακούγοντας εδώ στην Αμερική τις ομιλίες του»! Η συνέχεια δεν έχει σημασία. Αν κάποιος θεμελίωσε τα τελευταία χρόνια την ψηφιακή ιεραποστολή παγκοσμίως αυτός είναι ο γέροντας.

Δεν είναι όμως το έργο του, η το χρέος που αισθάνομαι, που με ώθησε να γράψω δυο λόγια, αλλά η προσωπικότητα του. Πηγαίνετε στην Λεμεσό και συναναστραφείτε για λίγο με τους συνεργάτες του τα πνευματικά του παιδιά, από τους Επισκόπους μέχρι τους Ιερείς, τους μοναχούς και τις μοναχές αλλά και τους λαϊκούς που διακονούν την Μητρόπολη. Ένα περίεργο πράγμα: Όλοι, μα όλοι ανεξαιρέτως, άλλοι λιγότερο, άλλοι περισσότερο, έχουν πάνω τους κάτι από τον

γέροντα.

Αυτό που χρειαζόμαστε οι άνθρωποι σήμερα είναι αυθεντικούς κληρικούς που να ε μ π ν έ ο υ ν και να π ε ί θ ο υ ν. Από τον πνευματικό μας μέχρι τον τελευταίο παπά του χωριού και ένα καλογέρι, τον οικείο Μητροπολίτη μας μέχρι τον Αρχιεπίσκοπο και τον Πατριάρχη. Στην συγκεκριμένη περίπτωση ο Αρχιεπίσκοπος πρέπει να εμπνέει και να πείθει κλήρο και λαό. Ποιος έκατσε δίπλα στον γέροντα και δεν εμπνεύστηκε, δεν βρήκε αγάπη, παρηγοριά και στήριγμα. Από τον απλό άνθρωπο, τον νέο, την νέα, το παιδάκι, τον μεγαλύτερο, τον μορφωμένο, τον πλούσιο και τον αναγκεμένο.

Κοντός ψαλμός αλληλούια! Η θέση του Αρχιεπισκόπου της Κύπρου δεν είναι η θέση Αρχιεπισκόπου μιας οποιασδήποτε Εκκλησίας για πάρα πολλούς λόγους. Χρειάζεται ένας πνευματικός ηγέτης που έχει αποδείξει με την βιωτή του ότι κατά κύριο λόγο μπορεί να εμπνεύσει. Ο γέροντας ξεκίνησε ως μοναχός στο Άγιον Όρος όπου για πολλά χρόνια έμαθε δίπλα σε αγίους ανθρώπους να υπακούει, να αγαπάει και κυρίως να συγχωράει! Όλα αυτά τα εφάρμοσε τόσο χρόνια ως Δεσπότης στην Λεμεσό και το αποτέλεσμα είναι πασιφανές. Ο γέροντας εμπνέει, ειρηνεύει, αναπαύει, και πείθει όσο μετρημένοι πατέρες στον κόσμο και είμαι σίγουρος ότι εάν εκλεγεί Αρχιεπίσκοπος θα φέρει μια νέα πνοή όχι μόνο στην Εκκλησία της Κύπρου αλλά σε όλη την Ορθόδοξη Εκκλησία. Χρειαζόμαστε τώρα όσο ποτέ, τ έ τ ο ι ο υ ς εκκλησιαστικούς άνδρες. Αν σε αυτές τις εκλογές αποδείξει η Κύπρος ότι έχει αλλάξει τις προτεραιότητες της, τότε ίσως συγκινήσουμε τον Θεό και φανερώσει το έλεος Του.

ope.gr